

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlési Hivatala

Ünányszám: K/5669

Írásbeli kérdés!

Érkezett: 2015 JÚL 02

Dr. Kövér László úr
az Országgyűlés elnöke részére

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1) bekezdése alapján bejelentem, hogy írásbeli kérdést kívánok benyújtani **Orbán Viktor miniszterelnöknek**

„Lázár János és az ő külföldi utazásai, vagyis mi, mennyi?”

címmel.

Tisztelt Miniszterelnök Úr!

Most, hogy a Fővárosi Törvényszék másodfokú ítélete szerint is Lázár János miniszternek számot kell adnia a nyilvánosságnak méregdrága hivatalos külföldi útjairól, ismét arra terelődik a figyelem, hogy útjai során mi is került annyiba és miért annyiba, amennyibe. Vagyis, hogy mi mennyi?

Lázár János három olyan utazásáról van szó, amelyeken, a sajtóban megjelent hírek szerint, a szállásköltség jóval magasabb volt, mint más miniszterek kiküldetésein. Egy 2012 november végi háromnapos angliai utazáson 920 ezer forint volt a szállásköltsége, egy 2013 márciusi kétnapos svájci úton 469 ezer forintba, egy 2013 júliusi, szintén kétnapos olaszországi úton pedig 582 ezer forintba került a szállás. (Bár a bírósági ítélet kikényszerítette friss miniszterelnökségi tájékoztatóban már alacsonyabb az összege a svájci hotelszámlának.) A bírósági ítéletnek köszönhetően olyan új részletek is kiderülnek, hogy a két 2013-as külföldi úton a kb. 800 ezer forintos dologi kiadások mit takarnak: Zürichben pl. 280 ezer forintért autót bérelt, Milánóban 450 ezer forintból megaltatta a sofőrjét és egyéb vendéglátói kiadásokat (vagyis a vendég vendéget lát?) fedezett a miniszter.

A külföldi kiküldetések rendjét kormány szinten, rendeleti úton szokták szabályozni, megszabva, hogy a különböző beosztású munkatársak irányszámok, keretösszegek meghatározásával mennyi napidíjban részesülhetnek, szállásra, dologi kiadásokra mennyit költhetnek.

A kormánytagok külföldi tartózkodásának feltételeit általában és rendszerszerűen a nagykövetségek intézik. Többek között azért is vannak, mert pontosan tudják, hogy a helyszínen hol illik, hol szokás megszállni, az esemény indokol-e valamilyen magasabb szintű szállást, az hol legyen városon belül, földrajzilag közel a tárgyalásokhoz. Erre van egy egész apparátus, a kihelyezett diplomaták bármikor tudnak segíteni az ilyen technikai kérdések megoldásában. Tehát nem kell a miniszternek azon próbálnia, hogy hol talál szállást, mindent elintézznek neki a pénzügyi keretek és a jó erkölcs határain belül. A külképviseletek autói, sofőrjei rendelkezésre állnak, reptértől reptérig fuvarozzák a vendéget. A kormánytagok sofőrt csak akkor visznek magukkal, ha Budapestről eleve autóval teszik meg a távolságot és ekkor a sofőr általában szerényebb közeli szálláson, vagy a nagykövetség vendégszobájában szokta tölteni az éjszakát, nem feltétlenül ott, ahol a miniszter megszáll. Lázár János szállodaszámláihoz képest külföldön meg lehet ennek a feléért is szállni igen magas szintű jó szállodákban, amelyek bőven kielégíthetik a miniszteri igényeket.

Úgy tűnik Lázár János hamar követőkre talált a luxusban, legalábbis ez derül ki a kormány által közzétett dokumentumokból. Európán belül az államtitkároknak és helyetteseiknek turistajegyét téríti az állam, csak a minisztereknek jár a nagyobb komfortfokozat az utazás során, tehát nem kellene kiemelt osztályon repülniük. Ennek ellenére Becsey Zsolt, a fejlesztési minisztérium helyettes államtitkára például 334 ezer forintért repült Hollandiába, Sonkodi Balázs, a Miniszterelnökség államtitkára pedig 504 ezerért járta meg Luxemburgot, Perényi Zsigmond helyettes államtitkár egyik kétnapos brüsszeli túrája félmilliónál is többbe került, a 265 ezres repülőjegy mellett 163 ezerért szállt meg egy éjszakára. A Nemzetgazdasági Minisztérium egyébként államtitkárainak 450, helyetteseiknek 300 eurót engedélyez szállásra, ez a szám a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnál 300 és 200 euró.

Kérdezem ezért - mint a lázári jelenséget értelmezni próbáló képviselő - Miniszterelnök urat:

1. Létezik-e a jelenlegi unortodox külpolitikában is az a korábbi gyakorlat, hogy a külképviseletek egyik feladata a kiutazó kormánytagok részére technikai segítségnyújtás, vagy - mint Lázár János esetében láttuk - hagyják, hogy elszabadult hajóágyúként saját túlzott luxus- és más igényeik kielégítése érdekében mértéktelenül és felelőtlenül szórhassák az adófizetők pénzét?
2. A helyi magyar külképviseletek megpróbálták-e technikai segítséget nyújtani a miniszter elszállásolásához és helyi utaztatásához, annak érdekében, hogy a miniszter költsége a hivatalos pénzügyi keretek és a jó erkölcsök, jó ízlések határain belül maradjon?
3. A külképviseletekre nézve lesz-e annak következménye, ha ez irányú feladataikat nem teljesítették?
4. Ha a miniszter a külképviseletek nyújtotta lehetőségeket nem vette igénybe, azt milyen indokkal tette?
5. Ha nem a miniszter túlzott luxusigényei kielégítéséről van szó, milyen ésszerű, akár még hivatalos magyarázata lehet annak, hogy Lázár Jánosnak külföldön a legdrágább szállodákban kellett megszállnia, némelykor a sofőrjével együtt?
6. Nem gondolja-e, hogy következményének kell lennie a Miniszterelnökséget vezető miniszter magatartásának, mert átlépett egy olyan határt, amit nem hogy ő nem tehetett volna, de neki kell ügyelnie arra, hogy munkatársai se tegyék?

Megtisztelő válaszát írásban várom.

Budapest, 2015. július 2.

Tisztelettel:

Varju László
Demokratikus koalíció